

Dictamen en relació amb la consulta plantejada pel portaveu d'un grup municipal d'un Ajuntament sobre la publicació d'informació al blog del seu grup municipal

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit emès pel portaveu d'un grup municipal sobre la publicació al blog del seu grup municipal d'uns escrits relacionats amb un procés selectiu per a la provisió d'una plaça de sergent de la Policia Local.

S'adjunta a l'escrit de consulta la documentació que seria objecte de publicació, consistent en:

- L'escrit d'al·legacions presentat pel regidor en data 9 de gener de 2014 davant l'Ajuntament (núm. registre 2014/141) contra l'acord de la Junta de Govern Local de data 10 de desembre de 2013, mitjançant el qual s'aprova la llista provisional d'aspirants admesos i exclosos, es designa tribunal qualificador i s'estableix el calendari de realització de les proves del procés de selecció per a la provisió d'una plaça de sergent de la Policia Local mitjançant concurs oposició per promoció interna (Document núm. 1).
- L'escrit de resposta de l'Ajuntament de data 21 de gener de 2014 (núm. registre 2014/164) desestimant les al·legacions contingudes en el dit escrit del regidor de 9 de gener de 2014 (Document núm. 2).

Analitzada la petició i la documentació que l'acompanya, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

El portaveu d'un grup municipal d'un Ajuntament planteja, en el seu escrit de consulta, si el seu grup municipal pot, mitjançant el seu blog informatiu, publicar íntegrament els escrits annexats com a documents números 1 i 2.

Aquests escrits, el contingut dels quals seria objecte de difusió són:

- Document núm. 1: L'escrit d'al·legacions presentat pel regidor en data 9 de gener de 2014 davant l'Ajuntament (núm. registre 2014/141) contra l'acord de la Junta de Govern Local de data 10 de desembre de 2013, mitjançant el qual s'aprova la llista provisional d'aspirants admesos i exclosos, es designa tribunal qualificador i s'estableix el calendari de realització de les proves del procés de selecció per a la provisió d'una plaça de sergent de la Policia Local mitjançant concurs oposició per promoció interna.

En aquest escrit, el regidor considera que, al seu entendre, l'aspirant identificat amb el número corresponent al Registre general d'entrada 2013/6422 no hauria d'ésser admès en el procés selectiu fins que *"no s'aclareixin totes i cadascuna de les circumstàncies en les que es va veure implicat motivat per dues denúncies interposades contra ell per dos agents del cos de la policia local de (...)".*

Així mateix, considera no idonis determinats membres del tribunal qualificador pels següents motius:

Pel que fa al President, el considera no idoni, atès que la *“retribució del lloc de treball que ocupa s’ha vist incrementada en un 20,25% contravenint les directrius de congelació salarial”*. A això afegeix que *“ha vingut percebent des de l’any 1996 remuneracions salarials a càrrec de la societat anònima municipal sense que la legalitat d’aquestes estiguessin emparades en la preceptiva autorització de compatibilitat”*.

Pel que al Vocal 1, el considera no idoni, atès que sent funcionari *“d’una altra administració, presta actualment serveis d’assistència jurídica a l’Ajuntament de (...) existint informe desfavorable de la secretària interventora sobre la validesa del vigent contracte subscrit a dit efecte”*.

Pel que fa al Suplent del president, el considera no idoni, atès que *“va cometre un frau denunciat pel que subscriu i altres regidors que va suposar la revocació d’unes subvencions de les quals va gaudir no tenint dret, havent de retornar les quantitats percebudes obligada per resolució del Departament de Territori de la Generalitat de Catalunya”*.

- Document núm.2: L’escrit de resposta de l’Ajuntament de data 21 de gener de 2014 (núm. registre 2014/164) desestimant les al·legacions contingudes en el dit escrit del regidor de 9 de gener de 2014.

En aquest escrit, l’Ajuntament fa referència a la legislació aplicable als processos selectius i, en concret, realitza una sèrie de consideracions jurídiques en relació amb el dret d’accés a la funció pública i amb el règim aplicable als membres dels tribunals de selecció, per tal de desestimar les al·legacions formulades pel regidor en relació amb l’admissió provisional d’un aspirant al procés selectiu i a la idoneïtat de determinats membres del tribunal qualificador.

Tenint en compte la informació continguda en els documents números 1 i 2, s’examina, a continuació, la qüestió plantejada pel portaveu del grup municipal i regidor de l’Ajuntament de (...) en el seu escrit.

III

La Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre de protecció de dades de caràcter personal (LOPD) és d’aplicació *“a les dades de caràcter personal registrades en suport físic, que les faci susceptibles de tractament, i a qualsevol modalitat d’ús posterior d’aquestes dades pels sectors públic i privat”* (article 2.1), entenent per dada de caràcter personal *“qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables”* (article 3.a).

L’article 5.1.f) del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s’aprova el Reglament de desenvolupament de la LOPD (en endavant, RLOPD) afegeix que és dada de caràcter personal *“qualsevol informació numèrica, alfabètica, gràfica, fotogràfica, acústica o de qualsevol altre tipus que concerneix persones físiques identificades o identificables”*.

En aquest sentit, el RLOPD concreta que és identificable *“qualsevol persona la identitat de la qual es pugui determinar, directament o indirectament, mitjançant qualsevol informació referida a la seva identitat física, fisiològica, psíquica, econòmica, cultural o social. Una persona física no es considera identificable si aquesta identificació requereix terminis o activitats desproporcionats”* (article 5.1.o).

Així doncs, cal tenir present que totes aquelles dades, siguin de tipus identificatiu, laboral, econòmiques o altres, que constin en els escrits (documents núm.1 i 2) que el regidor pretén publicar en el blog del seu grup municipal que identifiquen o es refereixen directament o indirecta a persones físiques (en concret, a l'aspirant admès provisionalment en el procés selectiu i al President, al Suplent del president i al Vocal 1 del tribunal qualificador) són dades de caràcter personal i queden protegides pels principis i garanties que estableix la LOPD.

En conseqüència, el seu tractament, entès com *“les operacions i els procediments tècnics, de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències”* (article 3.c) LOPD) per part, en el present cas, del regidor haurà de respectar els principis i garanties establerts a la LOPD.

En aquest sentit, cal tenir en compte que, en el cas examinat, la difusió d'informació a través d'Internet –en concret, a través d'un blog-, quan aquesta inclou dades de caràcter personal i s'adreça a una pluralitat indeterminada de destinataris, constitueix, des del punt de vista de la protecció de dades, una cessió (article 3.i) LOPD) i, com a tal, ha de realitzar-se d'acord amb el règim previst, amb caràcter general, per a les comunicacions de dades personals en l'article 11 de la LOPD.

Aquest precepte exigeix, per tal de poder comunicar dades personals a un tercer diferent de l'interessat, comptar amb el seu consentiment (apartat 1) o, en el seu defecte, amb la concurrència d'alguna de les excepcions previstes en el seu apartat 2, entre d'altres, l'existència d'una llei o norma amb rang de llei que l'habiliti (lletra a)).

D'acord amb les manifestacions efectuades pel regidor en el seu escrit de consulta, sembla ser que la titularitat i administració del blog en què es pretén publicar els documents núm. 1 i 2 a què s'ha fet referència correspon al seu grup municipal. Sent així, i en cas que en aquesta documentació constin dades personals, caldrà tenir present que, a manca de consentiment dels afectats, és necessari comptar amb habilitació legal suficient per poder difondre-la.

Convé assenyalar que el fet que els processos selectius es trobin sotmesos al principi de publicitat no significa per si mateix que la informació tractada adquireixi la condició de rellevància pública. És a dir, més enllà de les informacions que, d'acord amb la normativa general de procediment administratiu, així com de la normativa concreta reguladora de la convocatòria del procés selectiu de què es tracti, hagin de publicar-se, no correspondria al regidor adoptar iniciatives que comportin la difusió d'informació personal relativa a un procés selectiu.

En aquest punt, i atesos els termes en què s'efectua la consulta (publicació d'informació pel regidor d'un ajuntament en el blog del seu grup municipal), es considera pertinent examinar, a continuació, la procedència de la informació continguda en els escrits que serien objecte de difusió, atès que si aquesta informació ha estat obtinguda pel regidor per raó exclusivament del seu càrrec en l'Ajuntament és en aquest cas que s'ha de regir, a banda de pel deure de reserva imposat per la normativa de règim local, pel principi de qualitat i pel deure de secret establerts a la LOPD.

IV

Tal i com ha posat de manifest aquesta Autoritat en dictàmens anteriors (entre d'altres, CNS 23/2013, CNS 13/2013 o CNS 55/2012, disponibles al web www.apd.cat), l'ordenament jurídic atorga als regidors un dret d'accés a aquella informació de què disposi l'Ajuntament i que resulti necessària per a l'exercici de les funcions que els corresponen (articles 77.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL) i 164.1 del Decret

legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC)).

L'accés a la informació municipal, que inclogui determinades dades de caràcter personal, sense consentiment dels afectats, ha de vincular-se necessàriament a l'exercici de les funcions que corresponguin en cada cas al regidor de què es tracti, en els termes previstos en la legislació de règim local (article 6.1 LOPD).

Cal tenir present però que l'exercici d'aquest dret d'accés es troba sotmès a determinades condicions previstes en la legislació de règim local (articles 164.2 i 3 TRLMRLC) a les quals caldrà afegir les possibles limitacions al dret d'accés a determinades dades personals que puguin concórrer per aplicació dels principis i garanties de la LOPD.

D'acord amb el principi de qualitat (article 4 LOPD), *“les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut”* (apartat 1) i *“no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides. (...)”* (apartat 2).

D'aquesta previsió es desprèn que qualsevol utilització de la informació personal posterior a un accés legítim per part d'un regidor ha d'estar, igualment, fonamentada en una finalitat legítima (article 4.1 LOPD). En cas contrari, podríem trobar-nos davant d'un tractament no ajustat a la LOPD, tot i que en origen l'accés a les dades personals es considerés legítim.

A més, aquesta finalitat en què s'emmarqui el tractament posterior de les dades personals per part d'un regidor no ha de ser incompatible amb aquella que va justificar la seva recollida o a la que en el seu moment va justificar l'accés del regidor (article 4.2 LOPD), això és, l'exercici de les funcions legalment atribuïdes (per exemple, es podria emprar pel debat i votació dels assumptes inclosos a l'ordre del dia del ple, per formular preguntes, interpel·lacions, mocions o, fins i tot, la moció de censura, entre d'altres).

Si bé el concepte “finalitats incompatibles” ha generat importants problemes d'interpretació i aplicació pràctica, la doctrina i la jurisprudència (per exemple, les sentències de l'Audiència Nacional d'11 de febrer de 2004, de 6 d'abril de 2006 o de 24 de maig de 2007) entenen que aquest concepte s'ha d'interpretar de manera molt restrictiva, fins al punt que, sovint, el terme incompatible haurà de ser interpretat com a equivalent de la impossibilitat d'utilitzar les dades per a finalitats diferents.

Així doncs, seguint la interpretació restrictiva que, d'acord amb la jurisprudència, cal donar a la possibilitat d'emprar les dades per a finalitats diferents, s'ha de tenir en compte que fer servir les dades personals que consten en la informació municipal a què s'ha tingut accés per a una altra finalitat diferent a la que va motivar l'accés, no sent aquesta nova finalitat de caire històric, estadístic o científic, resultaria contrari al principi de finalitat esmentat (article 4.2 LOPD), tret que es comptés amb el consentiment de l'afectat o bé amb una nova habilitació legal (article 6.1 LOPD).

Un cop el regidor ha accedit a la informació per raó de les funcions que té encomanades, aquest s'ha de regir pel deure de reserva imposat per la normativa de règim local (article 164.6 TRLMRLC) i també, en la mesura que aquesta contingui dades personals, pel deure de secret imposat per la normativa de protecció de dades (article 10 LOPD).

L'article 10 de la LOPD disposa que *“el responsable del fitxer i els que intervinguin en qualsevol fase del tractament de les dades de caràcter personal estan obligats al secret professional pel que fa a les dades i al deure de guardar-les, obligacions que subsisteixin fins*

i tot després de finalitzar les seves relacions amb el titular del fitxer o, si s'escau, amb el seu responsable.”

Per tant, si l'ús posterior de la informació a què un regidor ha tingut accés per raó del seu càrrec comportés revelar les dades personals que s'hi contenen a terceres persones (com podria ser aquest cas en què es vol publicar informació en un blog), sense consentiment de l'afectat o la corresponent habilitació legal (article 11 LOPD), ens podríem trobar també davant d'una actuació no ajustada a la normativa de protecció de dades, tot i que en origen l'accés es considerés legítim.

Fetes aquests consideracions, cal fer avinent que, en el cas concret examinat, l'examen dels escrits que s'han adjuntat a la consulta i, fonamentalment, del document núm. 1 (escrit d'al·legacions adreçat pel regidor al seu Ajuntament), no permet establir amb certesa si el regidor ha obtingut la informació personal que en ell s'hi conté i que pretén difondre al blog del seu grup municipal per raó exclusivament del seu càrrec o bé si n'ha tingut coneixement per altres vies.

El citat document núm. 1 conté informació relacionada amb un aspirant declarat admès provisionalment en el procés selectiu per a la provisió, per promoció interna, d'una plaça de sergent de la policia local, així com també informació relacionada amb determinats membres del Tribunal qualificador.

Així, pel que fa a l'aspirant, en l'escrit consta la seva identificació indirecta (RGE 2013/6422), així com el fet que s'han interposat dues denúncies contra la seva persona per part de dos agents del cos de la policia local.

En relació amb la identificació de l'aspirant, cal fer avinent que es tracta d'una informació que consta en l'anunci d'aprovació de la llista provisional d'aspirants admesos i exclosos de l'esmentat procés selectiu que, d'acord amb la legislació en matèria de funció pública, ha d'ésser objecte de publicació al diari oficial corresponent (en aquest cas, apareix publicada al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona). Per tant, es tracta d'una informació persona que pot ser coneguda per qualsevol persona.

En relació amb la informació referent a la interposició de dues denúncies contra l'aspirant, cal fer avinent que en el mateix escrit d'al·legacions el regidor reconeix haver demanat a l'Ajuntament accedir a informació relacionada amb aquest extrem i que el dit accés, pel que afirma el regidor, li hauria estat denegat. Tan sols consta que l'Ajuntament li hauria comunicat, en aquest sentit i en relació amb una de les denúncies, que aquesta no constava en els arxius de la policia local. Per tant, el coneixement d'aquesta informació no es pot atribuir exclusivament al seu càrrec com a regidor en dit Ajuntament.

D'altra banda, pel que fa als membres del tribunal qualificador, de l'escrit d'al·legacions es desprèn que:

- La retribució del lloc de treball de la persona nomenada President del dit tribunal s'hauria vist incrementada en un 20,25% i, a més, que aquesta persona estaria percebent des de l'any 1996 remuneracions salarials a càrrec de la societat anònima municipal sense que, segons afirma el regidor, la legalitat d'aquestes estiguessin emparades en la preceptiva autorització de compatibilitat.

En relació amb aquesta informació, cal fer avinent que de la documentació aportada no es pot establir si el regidor ha tingut accés a les retribucions salarials percebudes per la persona nomenada President del tribunal qualificador en aquest procés selectiu. Tampoc pot establir-se si ha tingut accés a l'expedient d'autorització de compatibilitat o, si escau, de denegació, relacionat amb aquesta persona.

- Que la persona nomenada Vocal 1 del tribunal és funcionari d'una altra administració i es qüestiona, per tant, la legalitat de la prestació dels seus serveis d'assistència jurídica a l'Ajuntament de (...), atesa l'existència d'un informe desfavorable de la secretària interventora sobre la validesa del vigent contracte subscrit a dit efecte.

En relació amb aquesta informació, cal fer avinent que de la documentació de què es disposa tampoc es pot establir si el regidor ha tingut accés al dit informe de la secretària interventora en exercici de les seves funcions en l'Ajuntament.

- Que la persona nomenada com a suplent del President del tribunal ocupa un lloc de treball sense haver-hi oposat i que, prèvia denúncia del regidor, entre d'altres, aquesta persona hauria hagut de retornar les quantitats percebudes per raó d'unes subvencions revocades per resolució del Departament de Territori de la Generalitat de Catalunya.

De la mateixa manera que en els casos anteriors, no es pot establir, per la informació de què es disposa, si el regidor ha accedit a informació en poder del consistori relacionada amb la revocació de les subvencions atorgades a la persona nombrada suplent del president del tribunal qualificador.

En resum, a tenor de la informació de què es disposa, no és possible determinar si el regidor ha tingut accés a la informació que emprà per fonamentar el seu escrit d'al·legacions (document núm.1) i que pretén publicar íntegrament en el blog del seu grup municipal exclusivament per raó del seu càrrec a l'Ajuntament. De fet, podria tractar-se d'informació que qualsevol persona relacionada amb l'Ajuntament en podria tenir coneixement o, respecte aquella informació pública, podria tenir-ne coneixement qualsevol ciutadà. Per tant, no es pot determinar si en el present cas ens trobem davant d'informació personal sotmesa al deure de secret (article 10 LOPD).

V

Amb independència dels dubtes existents sobre la procedència de la informació que el regidor pretén publicar en el blog del seu grup municipal, cal assenyalar que, en qualsevol cas, per tal de poder difondre dades personals a través d'Internet és necessari disposar del consentiment previ dels afectats o, en el seu defecte, de la corresponent habilitació legal (article 11 LOPD).

En aquest sentit, cal fer referència al dret fonamental a la llibertat d'informació reconegut a l'article 20.1 de la Constitució Espanyola.

Aquest precepte constitucional estableix que:

"Es reconeixen i es protegeixen els drets:

(...)

d) A comunicar o a rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió. La llei regularà el dret a la clàusula de consciència i al secret professional en l'exercici d'aquestes llibertats."

Tenint en compte que la titularitat del dret fonamental a la llibertat d'informació correspon a tots els ciutadans i no només als professionals dels mitjans de comunicació (STC 6/1981, entre d'altres), caldria establir si, en el cas concret plantejat, aquest dret a la llibertat d'informació hauria de prevaler envers al dret a la protecció de dades personals.

En aquest sentit, cal fer avinent que el Tribunal Constitucional (entre d'altres, STC 148/2002 i STC 50/2010) ha establert dos requisits essencials per tal de valorar si en un determinat

supòsit ha de prevaler el dret a la llibertat d'informació vers un altre dret. Aquests requisits són la veracitat de la informació i la rellevància pública de la informació publicada.

Així, la citada STC 148/2002 afirma (FJ 4) que:

“(...)

*Por lo que se refiere específicamente al derecho a comunicar libremente información, que es el que básicamente en este momento nos ocupa, este Tribunal ha declarado de manera reiterada que **su ejercicio legítimo requiere la concurrencia de un requisito esencial, a saber, la veracidad de la información**, pues de modo expreso la Constitución configura la libertad de información como el derecho a comunicar información veraz. **A ese primer requisito puede añadirse en ocasiones el interés y la relevancia pública de la información divulgada. En ausencia de alguno de dichos requisitos la libertad de información no está constitucionalmente respaldada** y, por ende, su ejercicio podrá afectar, lesionándolo, a alguno de los derechos que como límite enuncia el art. 20.4 CE, singularmente, y por lo que en este caso interesa, al derecho fundamental al honor (SSTC 28/1996, de 16 de febrero, FJ 3; 154/1999, de 13 de julio, FJ 5). De ahí que hayamos condicionado la protección constitucional de la libertad de información, frente al derecho al honor garantizado en el art. 18.1 CE, a que la información sea veraz y a que se refiera a hechos con relevancia pública, en el sentido de "noticiales" (SSTC 138/1996, de 16 de septiembre, FJ 3; 144/1998, de 30 de junio, FJ 2; 21/2000, 31 de enero, FJ 4; 112/2000, de 5 de mayo, FJ 6; 76/2002, de 8 de abril, FJ 3).”*

En relació amb aquest primer requisit essencial, això és la veracitat de la informació, la dita sentència afirma (FJ 5) que:

“(...)

*a) El requisito de la veracidad de la información ha sido entendido desde la STC 6/1988, de 21 de enero (FJ 5), no como una exigencia de una rigurosa y total exactitud en el contenido de la información, de modo que puedan quedar exentas de toda protección o garantía constitucional las informaciones erróneas o no probadas, sino en el sentido que **se debe privar de esa protección o garantía a quienes, defraudando el derecho de todos a recibir información veraz, actúen de manera negligente e irresponsable al transmitir como hechos verdaderos simples rumores carentes de toda contrastación o meras invenciones o insinuaciones** (SSTC 105/1990, de 6 de junio, FJ 5; 171/1990, de 12 de noviembre, FJ 8; 172/1990, de 12 de noviembre, FJ 3; 143/1991, de 1 de julio, FJ 6; 197/1991, de 17 de octubre, FJ 2; 40/1992, de 30 de marzo, FJ 2; 85/1992, de 8 de junio, FJ 4; 240/1992, de 21 de diciembre, FJ 5). Por tanto lo que el citado requisito viene a suponer es que el informador, si quiere situarse bajo la protección del art. 20.1 d) CE, tiene un especial deber de comprobar la veracidad de los hechos que expone mediante las oportunas averiguaciones y empleando la diligencia exigible. (...)”*

En relació amb el segon requisit, això és la rellevància pública de la informació publicada, cal fer esment a la STC 50/2010 citada, en què s'afirma (FJ 5) que:

“(...)

*Por lo que hace a la relevancia hemos afirmado (STC 29/2009, de 26 de enero, FJ 4) que «la Constitución sólo protege la transmisión de hechos 'noticiales', en el sentido de que **se hace necesario verificar, con carácter previo, el interés social de la información, ya sea por el carácter público de la persona a la que se refiere o por el hecho en sí en que esa persona se haya visto involucrada**. Sólo tras haber constatado la concurrencia de estas circunstancias resulta posible afirmar que la información de que se trate está especialmente protegida por ser susceptible de*

encuadrarse dentro del espacio que a una prensa libre debe ser asegurado en un sistema democrático». Y hemos precisado que la protección constitucional de los derechos de que se trata «alcanza un máximo nivel cuando la libertad es ejercitada por los profesionales de la información a través del vehículo institucionalizado de formación de la opinión pública que es la prensa, entendida en su más amplia acepción» (STC 105/1990, de 6 de junio, FJ 4). (...)”

En aquest sentit, s'afegeix (FJ 8) que:

*“(...) La opinión emitida tiene relevancia pública, de acuerdo con los criterios establecidos en la STC 134/1999, de 15 de julio, FJ 8, donde afirmamos que **una información posee relevancia pública cuando sirve al interés general en la información y lo hace por referirse a un asunto público; es decir, a unos hechos o a un acontecimiento que afecta al conjunto de los ciudadanos.** (...)”*

D'acord amb aquesta doctrina constitucional, en el cas concret que ara s'examina, i a la vista de la informació de què es disposa, no sembla que es pugui concloure que concorren aquests requisits essencials en virtut dels quals el dret a la llibertat d'informació hauria de prevaldre davant el dret a la protecció de les dades de caràcter personal.

I cal tenir en compte a més, que en el cas que la informació que es pretén publicar s'hagués obtingut pels regidors del Grup en exercici de les seves funcions, la qualificació que caldria exigir a la rellevància pública de l'assumpte encara seria més intensa per tal que pugui prevaler sobre el concret deure de secret que la normativa de règim local imposa sobre els regidors respecte a les informacions de què han tingut coneixement per raó del seu càrrec.

D'altra banda, pel que fa al document núm. 2 (l'escrit de resposta de l'Ajuntament desestimant les al·legacions presentades pel regidor), cal fer avinent que, atès que, més enllà de les dades identificatives del mateix regidor, fonamentalment consta informació relativa a la legislació aplicable als processos selectius i, en concret, al dret d'accés a la funció pública i al règim aplicable als membres dels tribunals de selecció, sense que hi consti informació personal dels membres del tribunal ni de la persona aspirant en el procés selectiu, no hi hauria impediments, des del punt de vista de la protecció de dades, per dur a terme la seva publicació en el blog.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

L'ordenament jurídic atorga als regidors un dret d'accés a aquella informació de què disposi l'Ajuntament i que resulti necessària per a l'exercici de les funcions que els corresponen. Un cop han tingut accés a aquesta informació, els regidors s'han de regir pel deure de reserva imposat per la normativa de règim local i, en la mesura que aquesta informació contingui dades personals, pel principi de finalitat i pel deure de secret establerts a la LOPD.

En el cas concret examinat, no es pot determinar, per la informació de què es disposa, si el regidor ha conegut la informació personal que consta en el seu escrit d'al·legacions presentat contra l'acord de la Junta de Govern Local de data 10 de desembre de 2013 per raó exclusivament del seu càrrec en l'Ajuntament.

Amb independència de la procedència d'aquesta informació, la seva difusió a través del blog del grup municipal del regidor requereix comptar amb el consentiment previ dels afectats o, en el seu defecte, amb la corresponent habilitació legal (article 11 LOPD).

Aquesta habilitació podria ser la llibertat d'informació reconeguda a l'article 20 CE, sempre que es tracti d'una informació veraç i de rellevància pública que hagi de prevaler sobre el deure de secret, o en general sobre altres drets com el dret a la protecció de dades personals, circumstàncies aquestes que en el cas que ens ocupa, i per la informació de què es disposa, no es pot concloure que concorrin.

Barcelona, 6 de març de 2014